ଶ୍ୟାମ ଲାଲ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

କେଶୋ ଲାଲ୍ (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଏପ୍ରିଲ 26,1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 :ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136

ଆବେଦନ- ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ-ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ତଥ୍ୟ- କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା । ଦ୍ୱାରା ଘରର ମାଲିକାନା ଏବଂ ଦଖଲ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶେଷରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଘର ବିଭାଜନ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବିଚାରାଦେଶରୁ ବାଦ କରାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ ମକଦ୍ଦମାର କୌଣସି ପକ୍ଷ ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ ତେବେ ସେ ଏଥିପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିପାରିବେ । ଏହା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା । ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହା ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରାଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ କ୍ଷତି ପୂରଣକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ସମ୍ପର୍କିତ ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ପରେ ଘରର କିଛି ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଚୟନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ କିଛି ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ମାଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପୂର୍ବ ରାୟ ପରେ ହେଉଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ

ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ତଥ୍ୟ । ତେଣୁ ଏହା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନୁହେଁ । [835- A]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1190/1977 ।

S.A. ସଂଖ୍ୟା 977/1972ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 2.4.75 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଭି. ଜେ. ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଏହି ଆବେଦନ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 977/72, ଏପ୍ରିଲ 2, 1975 ତାରିଖରେ ରାୟରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଉପୁଜିଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କେଶୋ ଲାଲଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ 1948 ମସିହାରେ ଆଲାହାବାଦ ଉନ୍ନତି ଟ୍ରଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଜି. ଟୌଲାର ଜମି ସଂଖ୍ୟା 184ରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଆବଣ୍ଟିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉପରେ ଏକ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । କେଶୋ ଲାଲ ଉକ୍ତ ଘରର ଏକମାତ୍ର ମାଲିକ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଭାଇ ଶ୍ୟାମ ଲାଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କଠାରୁ ଦଖଲ ପାଇବା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 69/58 ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଶେଷରେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 11 ମେ, 1966 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ :

> "ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ଅନେକ ଆପତ୍ତି ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଘର ବିଭାଜନ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ । ବାଦୀ କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦୀ ଘର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ । ମାନଚିତ୍ରରେ X Y ରେଖା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଭାବରେ ଟଣାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ନଥିଲା ।ରାୟରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଘରର ବିଭାଜନ ମିଳିତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଅନୁପାତରେ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଜଣାପଡିଛି ଯେ ଘରଟି ମିଳିତ ପରିବାର ପାଣ୍ଠିରୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ପକ୍ଷମାନେ ଘରର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶରେ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଂଶର ଦଖଲରେ ଛାଡି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ

ଥିଲା । ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ସେହି ଅଂଶର ଦଖଲରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ।ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ଘର ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ, ତେବେ ସେହି ପକ୍ଷକୁ ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାକୁ ପଡିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପାରିବାରିକ ଘରର ମିଳିତ ଦଖଲ ପାଇଁ ଛାଡି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବିଚାରାଦେଶରୁ ବାଦ ଦେବା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଆବେଦନ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ସଫଳ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପାଲଟା ଆପତ୍ତି ବିଫଳ ହୁଏ ।"

ଏହା ପରେ, କେଶୋ ଲାଲ ଆହ୍ଲାବାଦର ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ମୁନସିଫ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଭାଜନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମାଟିର ବିଚାରାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ CA ସଂଖ୍ୟା 409/70 ରେ ଆବେଦନରେ, ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ 600 ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସାମଗ୍ରୀର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଏବଂ ଅପସାରଣ ସମ୍ପର୍କିତ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ କହିଥିଲେ ଯେ A, B, C, D ଏବଂ E, F, G, H ରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ପରେ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିଚାରାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯେ A, B, C, D ଏବଂ E, F, G, H ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ମାଣ, ରାୟ ପରେ ହୋଇଛି, ତାହା ସଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ତଥ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆମେ ଏହା ଆମର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଏକ ମାମଲା ବୋଲି ପାଉନାହୁଁ ।ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଖାରଜ କରାଯାଏ ।

ଶ୍ରୀ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମଯୋଜନ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ । ଆମର ଏହି ଆଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଇଚ୍ଛାକୃତ ସମଯୋଜନକୁ ବାରଣ କରେ ନାହିଁ, ଯାହା ଅନାବଶ୍ୟକ ମାମଲାକୁ ଏଡାଇବ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ବୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ବୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।